

Gyimóthy Gábor (Zollikerberg/CH):

Van-e előny, s mivel szemben?

Azt mondják, hogy a magyar nyelv
legjobb a világon.
Ezt én sajnos nem mondhatom,
bárhogy is kívánom.

Nem, – miután nem ismerem
mind a többi nyelvet
s a nyelveknek minőségét
osztályozó elvet.

Azt mondják, hogy a magyar nyelv
ősibb minden nyelvénél.
Ez attól függ, hogy az ember
mily híreket szemlél.

Ellenőrizni nem tudjuk,
pedig mily jó lenne !
Ezért aztán elhihetjük,
vagy nem hiszünk benne...

Ám nézzünk egy kicsit körül
és nézzük a jelent,
más nyelvekkel szemben előnyt
a magyar hol jelent ?

Soroljunk föl néhány nyelvet,
nagy szerepet játszókat
és mutassuk be azokat,
szóljunk róluk pár szót.

Vegyük elsőként az angolt,
melynek nagy a rangja,
ámde betűinek nincsen
egyértelmű hangja !

Ezzel szemben a magyarban
– akár a számérték –
egy-egy hangra egy-egy betű,
változatlan érték !

Nézzük a franciát, spanyolt,
németet és olaszt

– és e fölsorolás bizony –
még orosz sem halaszt:

Eme nyelvek főnevei
„nemekkel sujtottak”.
Nyelvet bonyolítanak csak,
de hasznát nem hozzák.

Bocsánat, ha megjegyzem, hogy
ennél jobb a magyar,
hiszen a főnév a nemmel
mit kezd, vagy mit akar ?

Vegyük a kínait, japánt,
mert hát fontos nyelvek,
ámde írásjeleikkel
örületbe mennek !

Tessék megtanulni ezer,
rém bonyolult jelet,
avagy a mi ábécénket –
választani lehet !

(Távolabbra pedig talán
most ne is tekintsünk,
például hogy milyen gazdag
s egységes szókincsünk.)

Az emberiség nagy része
olyan nyelvet beszél,
melyet kitűnő nyelvünktől
messzire fúj a szél...

Zollikerberg, 2021 VI. 8.

Fő a rövidség! **(Néhány példa a rengeteg közül)**

Mit törödsz te azzal, hogy a
szó mennyire idegen,
hisz számodra egy a fontos,
hogy az jó rövid legyen!

Mondogatod: hobbi, ficsör,
lájkol, lízing, spa és sztrók!
Annó, retró, link, app és fájl...
Pattognak a rövid szók.

Akkor viszont nem értem, hogy
mért mondod: **ar-cha-i-kus**,
ar-che-o-ló-gus és gyakran
akár **em-ble-ma-ti-kus**?!

Mért hallom tőled e szép szót,
hogy **tra-dí-ci-o-ná-lis**,
avagy ami talán még szebb:
mul-ti-funk-ci-o-ná-lis?!

Ke-mi-ká-li-áról beszélsz
(a vegyszer már nem is jó?)
s a **de-mon-strá-ci-ónál** is
rövidebb a magyar szó.

Ó-si, ré-gész, ha-gyo-má-nyos,
tün-te-tés, és **jel-ké-pes,**
több-cé-lú és **vegy-szer** – látod,
kis helyre férni képes.

Számold meg a szótagokat,
látod, az arány fanyar:
harminchét idegen szótag,
s **tizenkilenc** a magyar...

Ha attól félsz, hosszú szótól
netán elkopna a szád,
nézd meg jól az idegen szót
s egyáltalán ne használd...!

Zollikerberg, 2021 VI. 13.

Nyelvleckéztetés

(770)

Ahogy téhen a legelőn
néha el-elbődül,
értelmes szó értelmetlen
jelentéssel bővül.

Ilyen szóvá vált a **hitel**,
amely ahogy **kölcsön**!
Illő, hogy ezzel az ember
néhány percet töltsön.

Hogyha neked **hiteled** van,
elhiszik, hogy egyszer
visszafizeted a **kölcsönt**,
mit fölvenni tetszel.

Kreditből jött a szó **hitel**,
amire fényt bölcs önt:
hitelt soha nem vehetsz föl,
hanem csupán **kölcsönt**!

(771)

Ha a víz a domboldalon
napvilágra bugyog,
avagy krumplifőzés közben
gőzölögve buzog,

az a **forrás**. Szép magyar szó,
nem elraccsolt r-rel.
Ha mást jelent – egymagában –
nyelvérzékét terhel !

Mert hát önmagában bizony
nem elég, barátom,
hogya **pénzforrásról** beszélsz
– ahogy ezt itt látom. –

Erő**forrás** is lehet ám,
de csak az a nyerő,
ki a **forrás** elé teszi
e kis szócskát: erő...

Költségvetésbeli **forrás**
lehet egyértelmű,
de csak **forrás** – hogya nem víz –
röhögtető derű !

(772)

Mint ahogy az idő**járás**
nem lehet csak **járás**,
ugyanúgy a köd**szítálás**
sosem csak **szítálás**!

Ha az időjárást jósló
szítálást jövendöl,
szítálmányra számítsunk tán,
homokból, vagy lisztből?!

Júniusi mező és rét

Csodálatos: mező s a rét!
Ismered-e minden fűvét?
Én – noha már sokat tudok –
bizony még csak kezdő vagyok.

Nyisd ki eme kincses ládát,
ismerd meg minden virágát.
Álmodsz gazdag trópusokon?
Orrod előtt itt e vagyon!

Igaz, hogy csak kis virágok,
de olyan sokfélét látok,
szinte megszámlálhatatlan.
Újabb s újabb bimbó pattan.

S a jópofa virágnevek
– néhányat itt kiemelek –
nem csak pitypang van s lóhere,
ez a boglárkáknek tere.

S Íme, ez a név se móka:
itt a mezei csorbóka.
Lépésnyire onnan tova
nyílik a réti imola.

Aranyos pimpó virága,
a kis kúszó boglárkára
ikerként hasonlít, látod?
Ne téveszd e két virágot.

Rózsaszínű virág, íme
kérded, vajon baltacím-e?
Az bizony, s emitt e sárga
a patkócím kis virága.

Mezei varfű – úgy illik –
viszont kékeslilán nyílik.
A harangláb – csak említem –
sötét lilán tetszik nekem.

Kék, lila, sárga és fehér
– a rózsaszín is belefér –
virág nyílik, méhre várva,
ez a méhek színvilága.

(Piros színű csak a pipacs.

Méh nem száll rá. Nem, mert makacs,
hanem azt a színt nem látja,
pipacsillat is tán bántja.)

Keress föl egy tarka rétet,
csodáit ott majd megéled
s látod, milyen szép az élet...
Nekem aztán elmeséled.

Zollikerberg, 2021 VI. 17.